

F. t. rigsdagsbeslutn. vedr. oprettelse af en europæisk betalingsunion.

værende Tillægs stykker 14 til 18, modregnes med fordringer, der tildeles dem i medfør af nærværende Tillægs stk. 19.

21. Afvikling af fordringer, der tildeles i medfør af stk. 19 i nærværende Tillæg, skal, i det omfang de ikke afvikles i overensstemmelse med stk. 20, foretages af de kontraherende parter, til hvem Unionen har ydet kreditter, som ikke fuldt ud er blevet tilbagebetalt. I dette øjemed skal hver af disse kontraherende parter fra hver af de kontraherende parter, der i medfør af stk. 19 har en fordring på Unionen, modtage en kredit svarende til den andel af fordringen, der er lig med den andel, som den udestående restsaldo på den af førstnævnte kontraherende part modtagne kredit udgør af de sammenlagte udestående kreditter.

22. Medmindre de pågældende to kontraherende parter træffer anden aftale, skal en kredit, der opstår i henhold til nærværende Tillægs stk. 21, afvikles på følgende måde:

(i) den skal udtrykkes i den kreditydende kontraherende parts valuta;

(ii) den skal konsolideres for et tidsrum af 15 år fra nærværende Overenskomsts ophør at regne;

(iii) den skal i dette tidsrum forrentes med 3 % p. a.;

(iv) den skal amortiseres fra begyndelsen af det tredje år efter nærværende Overenskomsts ophør at regne.

23. Anvendelsen af bestemmelserne i stykkerne 19 til 22 i nærværende Tillæg skal godkendes af Amerikas Forenede Staters regering, der i samråd med Organisationen kan træffe beslutning om at reservere samtlige eller en del af Fondens tilbageværende aktiver til fordel for de kontraherende parter enten hver for sig eller som helhed.